

מסכת בבא בתרא

פרק ה

א. המוכר את הספינה, מכר את התרן ואת הנס ואת העוגין ואת כל המנהיגין אותה, אבל לא מכר לא את העבדים, ולא את המרצופין, ולא את האנתיקין. ובזמן שאמר לו היא וכל מה שבתוכה, הרי כלן מכורין. מכר את הקרון, לא מכר את הפרדות. מכר את הפרדות, לא מכר את הקרון. מכר את הצמד, לא מכר את הבקר. מכר את הבקר, לא מכר את הצמד. רבי יהודה אומר, הדמים מודיעין. כיצד, אמר לו מכור לי צמד במאתים זוז, הדבר ידוע שאין הצמד במאתים זוז. וחכמים אומרים, אין הדמים ראיה:

ב. המוכר את חמור, לא מכר כליו. נחום המדי אומר, מכר כליו. רבי יהודה אומר, פעמים מכורין ופעמים אינן מכורין. כיצד, היה חמור לפניו וכליו עליו, ואמר לו מכור לי חמור זה, הרי כליו מכורין. חמור זה הוא, אין כליו מכורין:

ג. המוכר את התמור, מכר את הסת. מכר את הפרה, לא מכר את בנה. מכר אשפה, מכר זבלה. מכר בור, מכר מימיו. מכר כנרת, מכר דבורים. מכר שוכך, מכר יונים. הלוקח פרות שוכך מחברו, מפריח ברכה ראשונה. פרות כנרת, נוטל שלשה נחילין ומסרם. חלות דבש, מניח שמי חלות. זיתים לקץ, מניח שמי גרופיות:

ד. הקונה שני אילנות בתוך שדה חברו, הרי זה לא קנה קרקע. רבי מאיר אומר, קנה קרקע. הגדילו, לא ישפה. והעולה מן הגזע, שלו. ומן השרשים, של בעל הקרקע. ואם מתו, אין לו קרקע. קנה שלשה, קנה קרקע. הגדילו, ישפה. והעולה מן הגזע ומן השרשין, שלו. ואם מתו, יש לו קרקע:

ה. המוכר ראש בהמה גסה, לא מכר את הרגלים. מכר את הרגלים, לא מכר את הראש. מכר את הקנה, לא מכר את הכבד. מכר את הכבד, לא מכר את הקנה. אבל בדקה, מכר את הראש, מכר את הרגלים. מכר את הרגלים, לא מכר את הראש. מכר את הקנה, מכר את הכבד. מכר את הקנה, לא מכר את הכבד:

ו. ארבע מדות במוכרין. מכר לו חטים יפות ונמצאו רעות, הלוקח יכול לחזור בו. רעות ונמצאו יפות, מוכר יכול לחזור בו. רעות ונמצאו רעות, יפות ונמצאו יפות, אין אחד מהם יכול לחזור בו.

שְׁחֲמַתִּית וְנִמְצְאָת לְבָנָה, לְבָנָה וְנִמְצְאָת שְׁחֲמַתִּית, עֵצִים שֶׁל זֵית
וְנִמְצְאוּ שֶׁל שְׁקָמָה, שֶׁל שְׁקָמָה וְנִמְצְאוּ שֶׁל זֵית, יֵין וְנִמְצָא חֲמֵץ,
חֲמֵץ וְנִמְצָא יֵין, שְׁנֵיהֶם יְכוּלִין לַחֲזֹר בָּהֶן:

ז. הַמוֹכֵר פְּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, מִשְׁךָ וְלֹא מִדָּד, קָנָה. מִדָּד וְלֹא מִשְׁךָ, לֹא
קָנָה. אִם הָיָה פְּקֻחַ, שׁוֹכֵר אֶת מְקוֹמָן. הַלּוֹקֵחַ פֶּשֶׁתָּן מִחֲבֵרוֹ, הָרִי זֶה
לֹא קָנָה עַד שִׁטְלֵטְלָנוּ מִמָּקוֹם לְמָקוֹם. וְאִם הָיָה בְּמַחֲכָר לַקָּרָקַע
וְתָלַשׁ כָּל שָׂהוּא, קָנָה:

ח. הַמוֹכֵר יֵין וְשִׁמֹן לַחֲבֵרוֹ וְהוֹקְרוֹ אוֹ שֶׂהוּזְלוֹ, אִם עַד שֶׁלֹא
נִתְמַלְאָה הַמִּדָּה, לַמוֹכֵר. מִשְׁנַתְּמַלְאָה הַמִּדָּה, לַלּוֹקֵחַ. וְאִם הָיָה
סָרְסוֹר בִּינֵיהֶן, נִשְׁבְּרָה הַחֲבִית, נִשְׁבְּרָה לַפָּרְסוֹר. וְחַיֵּב לְהַטִּיף לוֹ
שֶׁלֹשׁ טַפִּין. הִרְכִּינָה וּמָצָה, הָרִי הוּא שֶׁל מוֹכֵר. וְהַחֲנוּנִי אֵינוֹ חַיֵּב
לְהַטִּיף שֶׁלֹשׁ טַפִּין. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, עָרַב שַׁבָּת עִם חֲשֻׁכָה, פָּטוֹר:

ט. הַשּׁוֹלֵחַ אֶת בְּנוֹ אֶצֶל חֲנוּנִי וּפְנִדְיוֹן בִּידּוֹ, וּמִדָּד לוֹ בְּאֶסֶר שִׁמֹן
וְנָתַן לוֹ אֶת הָאֶסֶר, שָׁבַר אֶת הַצְּלוֹחִית וְאָבַד אֶת הָאֶסֶר, חֲנוּנִי חַיֵּב.
רַבִּי יְהוּדָה פּוֹטֵר, שֶׁעַל מִנַּת כֶּן שָׁלַחוֹ. וּמוֹדִים חֲכָמִים לְרַבִּי יְהוּדָה
בְּזִמְנָן שֶׁהַצְּלוֹחִית בִּיד הַתִּינוֹק וּמִדָּד חֲנוּנִי לְתוֹכָהּ, חֲנוּנִי פָטוֹר:

י. הַסֵּיטוֹן מְקַנֵּחַ מִדּוֹתָיו אַחַת לְשָׁלִשִׁים יוֹם, וּבַעַל הַבֵּית אַחַת
לְשָׁנִים עֶשְׂרֵי חֹדֶשׁ. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, חֲלוּף הַדְּבָרִים.

חַנּוּנִי מִקִּנְיַת מִדּוֹתַי פְּעָמִים בַּשָּׁבֹת, וּמִמַּחֲה מִשְׁקָלוֹתַי פַּעַם אַחַת
בַּשָּׁבֹת, וּמִקִּנְיַת מֵאֲזָנִים עַל כָּל מִשְׁקָל וּמִשְׁקָל:

י.א. אָמַר רַבִּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל, בַּמָּה דְּבָרִים אָמוּרִים, בַּלַּח. אֲבָל
בִּיבֵשׁ, אֵינוֹ צָרִיד. וְחַיִּב לְהַכְרִיעַ לוֹ טַפַּח. הִנֵּה שׁוֹקֵל לוֹ עֵין בְּעֵין,
נוֹתֵן לוֹ גְּרוּמִיו, אֶחָד לַעֲשָׂרָה בַּלַּח וְאֶחָד לַעֲשָׂרִים בִּיבֵשׁ. מְקוֹם
שֶׁנֶּהְגּוּ לְמַד בַּדָּקָה, לֹא יִמָּד בַּגָּסָה. בַּגָּסָה, לֹא יִמָּד בַּדָּקָה. לְמַחֲקָה, לֹא
יִגְדָּשׁ. לְגִדָּשׁ, לֹא יִמְחַק: